

ReSee

Nina Saunders | Maiken Bent | Axel Lieber | Hartmut Stockter | Bjørn Poulsen

19. maj - 24. juni 2017

Christiansgade 18
DK-8000 Aarhus C

info@gmw.dk
www.gmw.dk

Tel (+45) 8618 2949

ReSee

Med inspiration fra Aarhus Kulturbys hovedtema "Let's Rethink" har vi udvalgt en gruppe kunstnere, der gentænker kendte objekter i deres kunst. De fem kunstnere er: Nina Saunders (DK/UK), Maiken Bent (DK) Axel Lieber (DE), Bjørn Poulsen (DK) og Hartmut Stockter (DE/DK)

Ved at inddrage genstande vi kender fra hverdagen i kunsten, møder vi som betragter noget kendt, noget vi allerede har minder, dufte og måske følelser koblet til. Men når vi genser genstandene i en ny sammenhæng, som del af et kunstværk, udfordres vores forudfattede opfattelse. Vi bringes i tvivl, søger ny mening og stiller spørgsmål som vi ofte gør, når vi genser noget kendt i en uvant sammenhæng.

Det at udstille brugsgenstande i en kunstnerisk sammenhæng stammer tilbage fra starten af det 20. årh., hvor Marcel Duchamp, som den første, udstillede et readymade: "Fountain" (et urinal) på et kunstmuseum. Dengang handlede det om selve udvælgelsen – og ikke så meget genstanden - og var at betragte som en kommentar til den etablerede kunstinstitution. De kunstnere, vi ser her, bearbejder alle på forskellig vis genstandene og adskiller sig på den måde fra Duchamp. De har en anden agenda og benytter sig af genstandenes æstetiske udformning, vores allerede eksisterende opfattelse af dem eller deres iboende funktionelle betydning.

Nina Saunders

Siden de tidlige 1990'ere har Nina Saunders beskæftiget sig med dekonstruktion og fordrejning af hverdagsobjekter. Hun er især kendt for sine karakterfulde og til tider humoristiske hybrider mellem møbel og skulptur. Hun dekonstruerer møbler og deres oprindelige funktion. Resultatet er ombyggede og deformede møbler, der er foruroligende og fordrejede billeder på de mere mørke sider af hverdagen og familien. Det velkendte og trygge forstyrres af den forvrængede virkelighed.

Endless Devotion, 2011. Chair, Sanderson fabric, gold leaf, hand carved wooden legs, upholstery materials. 61 x 57 x 78 cm

Maiken Bent

Ved at integrere elementer og materialer, som er skabt til at tjene en funktion, tænker man måske umiddelbart, at man står over for noget, der har en funktion. Der er mange mulige bud, og med lidt god fantasi er det muligt at forestille sig både gymnastikredskaber, S/M genstande og meget mere. Men efter første indskydelse bliver det tydeligt, at værkerne netop ikke kan "bruges" til noget. Det er abstrakte konstruktioner af ofte bløde, fint forarbejdede materialer kombineret med hårde kæder, remme og andet hentet fra forskellige industrielle

sammenhænge. Der er noget feminint og fint over det grundige, håndsuede patchwork og noget rå og voldsomt over den måde det er spændt fast, klemt sammen eller hængt op på. Handler det om kønsroller, begær, krop, undertrykkelse eller hvad er der på spil?

Maiken Bent. Trolley #4, 2015. Trolley, Cargo #17 (2013), bungee straps, wrapping plastic. 120 x 130 x 160 cm

Hartmut Stockter. En sangfugl inviterer sig selv, 2010. Kommunal skraldespand, stål, hjul, maling

Hartmut Stockter

Hartmut Stockter producerer sindrige konstruktioner med henblik på at bringe os tættere på naturen. Konstruktionerne, der skal tjene som maskiner, er sjældent effektive og står dermed i stærk kontrast til vores generelle forestilling om, at nyudvikling er et fremskridt. Hartmut Stockter kombinerer genstande, der allerede har en funktion, som når han kombinerer en violin med et stetoskop med den hensigt, at det skal tjene som foderbræt for fugle, og samtidig give os muligheden for at lytte til fuglenes fodtrin. Storm P.'ske, finurlige, naive, poetiske konstruktioner, der på forskellig vis udtrykker et ønske om at komme tættere på naturen og at vække overraskende forestillinger hos beskueren.

Bjørn Poulsen

Bjørn Poulsens værker er ofte skabt af allerede eksisterende genstande, der alle tjener et formål. Det kan være traktorslanger, Margretheskåle, maskindele, urtepotter, jernrør, modelfly osv. De eksisterende genstande dekonstrueres og samles til nye skulpturelle konstruktioner, der formmæssigt ofte henleder tankerne på noget kropsligt, koncentreret og organisk. På denne måde rummer Bjørn Poulsens værker en dialektik mellem destruktion og konstruktion, mellem det organiske og det uorganiske og mellem det køligt minimale og det ekspressive.

”Skulpturerne må udstråle koncentration, virke som om de har suget mere energi til sig og er blevet mere ladet med betydning og kraft end omgivelserne. De skal virke som var molekylestrukturen i dem særlig tæt” udtaler Bjørn Poulsen selv.

Bjørn Poulsen. U.T. Rustfrit stål og akryl. H 180

Axel Lieber. Private Universe, Michelin Auto, 2015. World map, permanent marker. 143 x 82 cm

Axel Lieber

Axel Liebers værker er ikke decideret abstrakte eller konceptuelle. De leder os, ofte på ret underholdende vis, i retning af det vi almindeligvis overser, fordi vi kender en genstand og dennes funktion. ”Siden 1980’erne har jeg brugt allerede eksisterende ting og omskabt dem ved at fjerne noget og sætte det sammen på en ny måde. Jeg genbruger mine materialer. Ikke forstået som miljø-baseret genbrug, men for at finde det skulpturelle potentiale i dagligdags genstande (...) Alle ved, hvad en stol eller en kaffedåse er. Materialet er altså virkeligt tilgængeligt, og alle kan få øje på forandringen” fortæller Axel Lieber selv i et interview til Kunsten. nu.

Foruden at inddrage elementer, vi kender i forvejen, er der et andet fællestræk ved de fem kunstnere. De udfører alle deres værker med stor grad af perfektion. De forskellige værker er konstrueret og udført med præcision og perfektionisme, og netop denne kendsgerning er måske med til at overbevise os om, at vi må gentænke genstandenes betydning og funktion. Værkerne tilbyder at rokke ved vores etablerede forestillinger og åbner dermed også for nye betydninger og fortællinger – måske er det netop et af disse værker, der nuancerer en fasttømret holdning, perspektiverer blikket på en konflikt eller åbner op for større grad af rummelighed og tolerance.